

ภาวะซึมเศร้าเป็นปัญหาสุขภาพจิตที่สำคัญของผู้สูงอายุ ส่งผลกระทบต่อทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ผู้สูงอายุที่มีการปรับทางจิตสังคมต่อภาวะซึมเศร้าที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสมก็จะช่วยให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขตามอัศภาพ การศึกษาเชิงพรรณนาคครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรับทางจิตสังคมของผู้สูงอายุที่มีภาวะซึมเศร้า ประชากรเป็นผู้สูงอายุที่มีภาวะซึมเศร้า ระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง ไม่มีปัญหาในการติดต่อสื่อสาร ไม่มีความผิดปกติทางด้านสมอง มีภูมิลำเนาในตำบลทุ่งหัวช้าง อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน จำนวน 57 ราย รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมีนาคม ถึง เดือนเมษายน พ.ศ. 2547 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 1) ข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบวัดภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุไทย พัฒนาโดยกลุ่มฟื้นฟูสมรรถภาพทางสมอง (2537) นำไปทดสอบค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 และ 3) แบบวัดการปรับทางจิตสังคมของผู้สูงอายุที่มีภาวะซึมเศร้า คัดแปลงมาจากแบบวัดการปรับทางจิตสังคมต่อความเจ็บป่วยของเคโรเกติส ฉบับแปลเป็นภาษาไทยโดย มุกดา คุณาวัฒน์ (2535) มีค่าความตรงตามเนื้อหาจากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิเท่ากับ .96 และทดสอบค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ .86 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุที่มีภาวะซึมเศร้ามีการปรับทางจิตสังคมโดยรวมได้เหมาะสม ร้อยละ 59.65 การปรับทางจิตสังคมไม่เหมาะสม ร้อยละ 40.35 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการดูแลสุขภาพ ด้านสภาพแวดล้อมภายในบ้าน ด้านสัมพันธ์ภาพกับญาติที่อยู่ห่างกัน ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม และด้านความไม่สุขสบายทางใจ มีการปรับทางจิตสังคมเหมาะสม ร้อยละ 57.89, 59.65, 59.65, 59.65 และ 56.14 ตามลำดับ

ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อไปวางแผนกิจกรรมการพยาบาลและเป็นแนวทางในการส่งเสริมการปรับทางจิตสังคมให้กับผู้สูงอายุทั้งเมื่อสุขภาพปกติและเมื่อเกิดภาวะซึมเศร้า โดยเฉพาะด้านความไม่สุขสบายทางใจ เพื่อให้ผู้สูงอายุมีสภาพจิตที่ดีต่อไป

ABSTRACT

TE 158447

Depression, an important mental health problem in the elderly, has an impact on their physical, psychological, emotional and social dimension. Psychosocial adjustment to depression is enable to lead them to have a normal life. The purpose of this descriptive study was to study the psychosocial adjustment among the elderly with depression. The subjects were 57 elderly with mild to moderate depression, no communication problem and no abnormal mental status who live in Tambon Thunghuachang, Lamphun Province. Data were collected during March to April 2004. The study instrument was a questionnaire consisted of 3 part, 1) the personal information 2) the Thai Geriatric Depression Scale: TGDS. The reliability coefficient of TGDS insured by Cronbach's alpha was .88 and 3) the Psychosocial Adjustment to Depression Among the Elderly which modified from the Psychosocial Adjustment to Illness by Derogatis and translated by Mukda Kunawat (1992). The content validity index value of the Psychosocial Adjustment to Depression Among the Elderly from a panel of experts and verification by interrator agreement was .96. The total reliability coefficient was .86 by Cronbach's alpha. Data were analyzed using descriptive statistics.

The results of this study reported that the total psychosocial adjustment among the elderly with depression was at a good level (59.65 percent) and at a poor level (40.35 percent). Considering to each aspect, it was found that the aspect of health care orientation, domestic environment, extened family relationship, social environment and psychological distress, were also a good level (57.89, 59.65, 59.65, 59.65 and 56.14 percent)

The results of this study could be used as a basic information in planning to care and develop a guideline for promoting psychosocial adjustment among the normal elderly and the elderly with depression especialy in the aspect of psychological distress in order to maintain their mental health.